

füümme aastat wangis seisma ja kroon tö fallat olleina, katseks kas temma kahhetse minne olleks töösinne olnud, ja kas temma selle pitka aia sees iggapiddi omma parrandatud meelt ja jummaslakartlikko südant teiste wangide heaks õppetusseks olleks töeks tunnistanud. Kui se nenda saaks olla, siis temma piddi omma pridust jálle fätte sama.

Willem ei játnud sest lotussest, mis temma peale tööteti, ühtegi tühjaks, waid sai pámast pámani ja aastast aastani ikka fölsbulissemaaks ja waggamaaks. — Kui füümme aastat mõda, astus temma kui fohtowannemattest bigeks moistetud meheks ommast wangi fölmwest wálja, sai omma au jálle fätte, ja jái ilmalaitmata ja truiste selle ommeti peále, mis olli enneséle wallitseenud.

Seine willets loom, Arend nimmi, olli omma ülefohtuse mammenaga ühhe warastud waks passiga úsna faugel árra

ühhe wodra rigisse sanud. Üsutas en nast omma fauni rahha warandussega seál ühhe sure liinna sees, kus hakkas faupmehhe ammetit. Rawval, nenda kui läbbi ja läbbi olli, läks temmale eesti otsa feik mis noudis wágga meelt mõda ford a. Gai pea üsna rikkaks meheks, kellega liinna ralwas suurt auustamist pakkusid ja fedda nemmad ka párrast sedda en neste fohtowannemaks wallitsefid. Gai ühhe kuulsa seti seest enneséle abbikasa murretseida, kellega temma monned head aastat rahho sees ja ommas maias hõl buga ellas. Kottra jártele olli temma kolm last sanud, kellegat temmal wágga hea meel olli, ja fedda temma süddamelikult armastas. Peáit náhti siis feik himmo mõda wágga hästi ford a minnema. Üh heist tarvilissest asjast agga olli suur pudus: ei tunnud ühtegi rahho egga rõmo ommas süddames, sest rõmust ommeti ühtegi, mis meil Jummaslas ja Jesukses